

ABRAHAM

LEVEN UIT GODS BELOFTE

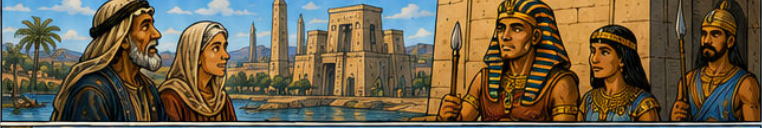

Hans Vermeulen

INHOUDSOPGAVE

Het verhaal van Abraham

Leven uit Gods belofte

1	Uit Ur geroepen Terachs familie, Abram en de reis naar Haran	
2	Ga naar het land dat ik u wijzen zal God roept Abram en belooft hem een nieuw land	
3	Hongersnood in Egypte Abram en Sarai trekken naar Egypte	
4	Abram en Lot gaan ieder hun eigen weg De herders maken ruzie en Lot kiest de Jordaanvlakte	
5	Abram redt Lot en ontmoet een koning-priester Oorlog, bevrijding en Melchisedek	
6	Kijk naar de sterren God belooft Abram een zoon en sluit een verbond	
7	Hagar en Ismaël Hagar vlucht, maar God ziet haar	
8	Een nieuwe naam en een nieuw teken Abram wordt Abraham, Sarai wordt Sara	
9	De drie bezoekers bij Mamre Hemelse gasten brengen een belofte	
10	Abraham pleit voor Sodom Zal God de stad sparen?	

INHOUDSOPGAVE

Het verhaal van **ABRAHAM**

- 11** **Sodom en Gomorra**
God vernietigt de steden
vanwege hun grote zonde.

- 12** **Lot wordt gered**
Engelen leiden Lot en
zijn dochters veilig uit
de stad.

- 13** **Abraham en Abimelech**
Abraham ontmoet koning
Abimelech en God
beschermt Sara.

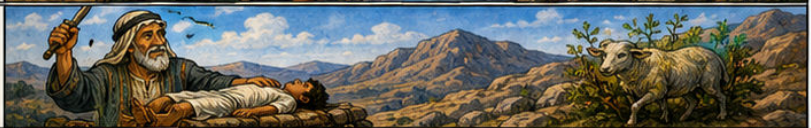
- 14** **Isaak wordt geboren**
God vervult Zijn belofte
aan Abraham en Sara.

- 15** **Hagar en Ismaël
weggezonden**
God zorgt voor Hagar
en Ismaël in de woestijn.

- 16** **Abraham op de
proef gesteld**
God vraagt Abraham om
Isaak te offeren.

- 17** **Sara sterft**
Abraham koopt de grot
van Machpela als
familiegraf.

- 18** **Een vrouw voor Isaak**
De knecht vindt Rebekka
bij de waterput.

- 19** **Abraham sterft**
Na een lang leven wordt
Abraham begraven door
Isaak en Ismaël.

Wat een bijzonder leven!
Abraham vertrouwde op
Gods beloften, ook toen hij
niet wist hoe alles zou
aflopen.

God bleef trouw aan Abraham.
En ook vandaag mogen wij
vertrouwen op de Heer,
die Zijn beloften
nooit vergeet.

HOOFDSTUK 1 – UIT UR GEROEPEN (GENESIS 11:27–32)

Hoofdstuk 2 – Ga naar het land dat ik u wijzen zal

De Heer zei tegen Abram:
"Ga weg uit je eigen land
en ga weg van je familie.
Ik zal je zeggen
naar welk land je
moet gaan."

Ik zal je zo veel nakomelingen geven
dat ze een groot volk worden.
Ik zal je rijk en gelukkig en beroemd maken.
Jij zult ook anderen gelukkig maken.

Als de volken op aarde elkaar geluk toewensen,
zullen ze zeggen: "Ik hoop dat je net zo
gelukkig wordt als Abram."

Ik zal goed zijn voor de mensen die goed
zijn voor jou. Maar de mensen die jou slecht
behandelen, die zal ik straffen.'

Abram deed wat de Heer gezegd had.
Hij ging weg uit Charan. Hij was toen 75 jaar oud.
Hij nam zijn vrouw Sarai en zijn neef Lot mee.

En ze namen alles mee wat ze hadden,
ook hun slaven en slavinnen.
Ze gingen op weg naar het land Kanaän.

Abram en zijn familie kwamen in Kanaän.
Ze reisden door tot de eik van More
bij de stad Sichem.

Daar zag Abram de Heer. De Heer zei:
"Ik zal dit land aan jouw nakomelingen
geven." Toen bouwde Abram daar
een altaar voor de Heer.

Abram ging verder naar de bergen
bij de stad Betel.

Hij trok van de ene plaats naar de andere,
tot in de Negev-woestijn.

HOOFDSTUK 2 – GA NAAR HET LAND DAT IK U WIJZEN ZAL

1 De Heer zei tegen Abram: "Ga weg uit je eigen land en ga weg van je familie. Ik zal je zeggen naar welk land je moet gaan."

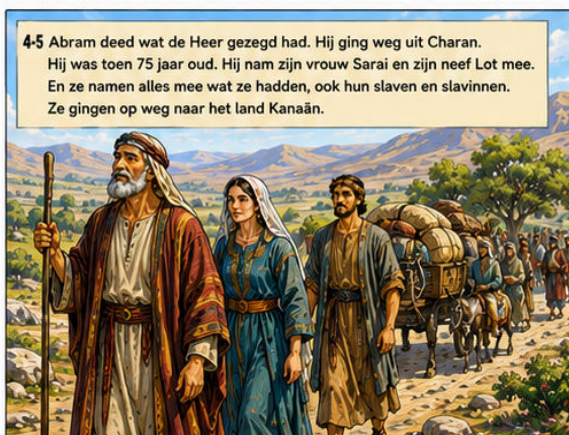
2 Ik zal je zo veel nakomelingen geven dat ze een groot volk worden. Ik zal je rijk en gelukkig en beroemd maken. Jij zult ook anderen gelukkig maken.

3 Als de volken op aarde elkaar geluk toewensen, zullen ze zeggen: 'Ik hoop dat je net zo gelukkig wordt als Abram.'
Ik zal goed zijn voor de mensen die goed zijn voor jou. Maar de mensen die jou slecht behandelen, die zal ik straffen."

4-5 Abram deed wat de Heer gezegd had. Hij ging weg uit Charan. Hij was toen 75 jaar oud. Hij nam zijn vrouw Sarai en zijn neef Lot mee. En ze namen alles mee wat ze hadden, ook hun slaven en slavinnen. Ze gingen op weg naar het land Kanaän.

6 Abram en zijn familie kwamen in Kanaän, waar in die tijd de Kanaänieten woonden. Ze reisden door tot de eik van More bij de stad Sichem.

7 Daar zag Abram de Heer. De Heer zei: "Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven." Toen bouwde Abram daar een altaar voor de Heer.

8 Abram ging verder naar de bergen bij de stad Betel. Tussen Betel en Ai zette hij zijn tenten op. Ook daar bouwde hij een altaar, en hij bad tot de Heer.

9 Abram ging steeds verder. Hij trok van de ene plaats naar de andere, tot in de Negev-woestijn.

HOOFDSTUK 3 – HONGERSNOOD IN EGYPT

PAGINA 1 – ABRAM EN SARAI GAAN NAAR EGYPT

10 Op een keer was er hongersnood in het land. Er was bijna niets meer te eten. Daarom besloot Abram om een tijd in Egypte te gaan wonen.

11 Toen hij en Sarai bijna in Egypte waren, zei Abram tegen zijn vrouw: 'Luister eens. Jij bent een mooie vrouw.'

12 Als de Egyptenaren jou zien, willen ze je natuurlijk hebben. En omdat je mijn vrouw bent, zullen ze mij dan vermoorden.

13 Zeg maar dat je mijn zus bent. Dan laten ze mij leven en zullen ze me juist goed behandelen.'

14 De Egyptenaren zagen direct dat Sarai een heel mooie vrouw was.

15 Ook de soldaten van de farao zagen dat. Ze vertelden hem hoe mooi Sarai was. De farao liet haar meteen naar het paleis halen om zijn vrouw te worden.

16 En aan Abram gaf hij als dank allerlei geschenken: schapen, geiten, koeien, ezels en kamelen, en ook slaven en slavinnen.

17-18 Maar de Heer zorgde ervoor dat er allerlei rampen gebeurden in het paleis. De farao begreep dat dat door Sarai kwam. Hij liet Abram bij zich komen en hij zei: 'Waarom hebt u me niet gezegd dat Sarai uw vrouw is?'

GENESIS 12:10 - 13:4

HOOFDSTUK 3 – HONGERSNOOD IN EGYPT

PAGINA 2 – ABRAM EN SARAI MOETEN WEG UIT EGYPT

HOOFDSTUK 4 – ABRAM EN LOT GAAN IEDER HUN EIGEN WEG

GENESIS 13:5-18

5 Lot was met Abram meegereisd.
Ook Lot had veel schapen, geiten en koeien.
Hij had een grote familie en veel slaven.

6 Abram en Lot hadden zo veel vee dat er niet genoeg eten was voor al die dieren. Het land was te klein voor hen allebei, en er woonden ook al andere volken.

7 De herders van Abram kregen steeds ruzie met de herders van Lot. Daarom konden Abram en Lot daar niet allebei blijven wonen.

8 Abram zei tegen Lot: "We moeten geen ruzie maken, en onze herders ook niet. We zijn toch familie?"

9 Laten we apart gaan wonen. Er is genoeg land.
Als jij naar de linkerkant gaat, ga ik naar rechts.
Maar als jij liever naar rechts gaat, ga ik naar links.'

10 Lot keek goed om zich heen. Hij kon over het dal van de rivier de Jordaán kijken, helemaal tot de stad Soar. In dat gebied lagen ook Sodom en Gomorra. Die steden waren toen nog niet verwoest door de Heer.

11 Daarom koos Lot het dal van de Jordaán.

12 Abram en Lot gingen uit elkaar. Abram bleef in Kanaän wonen, en Lot ging naar het oosten. Hij ging in het dal van de Jordaán wonen, in de buurt van Sodom.
13 In Sodom waren de mensen slecht. Ze deden dingen die de Heer niet goed vond.

HOOFDSTUK 4 – ABRAM EN LOT GAAN IEDER HUN EIGEN WEG

GENESIS 13:5-18

13 In Sodom waren de mensen slecht.
Ze deden dingen die de Heer niet goed vond.

14 Toen Lot weg was, zei de Heer tegen Abram:
'Kijk eens goed om je heen,
naar het noorden en het zuiden,
naar het oosten en het westen.'

15 Al het land dat je ziet, zal ik aan jou
en aan je nakomelingen geven.
Het zal altijd van jullie zijn.

16 Ik zal je heel veel nakomelingen geven.
Ze zullen ontelbaar zijn,
net zoals het zand op aarde ontelbaar is.

17 Je kunt overal heen gaan,
want ik zal het land aan jou geven.'

18 Abram ging op weg. Hij ging wonen
bij de eiken van Mamre bij de stad Hebron.

18 Daar bouwde hij weer een altaar voor de Heer.

Toen riep Abram de naam van de Heer aan.

HOOFDSTUK 5 – ABRAM REDT LOT EN ONTMOET EEN KONING-PRIESTER

GENESIS 14

1 In die tijd was er oorlog in het Siddim-dal, waar nu de Dode Zee is. Het was een oorlog tussen vier koningen aan de ene kant en vijf koningen aan de andere kant. Legers staan tegenover elkaar.

2 De vier koningen waren koning Amrafel van Babylonië, koning Arjoch van Ellasar, koning Kedorlaomer van Elam en koning Tidal van Goïm.

3 De vijf koningen waren koning Bera van Sodom, koning Birsas van Gomorra, koning Sinab van Adma, koning Semeber van Seboim en de koning van Bela, dat tegenwoordig Soar heet.

4 Koning Kedorlaomer van Elam was eerst twaalf jaar lang de baas geweest over de vijf koningen. Maar in het dertiende jaar waren de vijf koningen in opstand gekomen.

5 Daarom was Kedorlaomer in het veertiende jaar samen met drie andere koningen een oorlog begonnen.

6 De vier koningen hadden veel volken verslagen: Ze waren helemaal tot de rand van de woestijn gekomen, tot El-Paran.

7 Daarna waren ze teruggegaan via En-Mispat, dat nu Kades heet. Daar hadden ze nog de Amalekieten verslagen, en de Amorieten die in Chaseson-Tamar woonden.

8 Toen begonnen de vijf koningen met hun leger weer een aanval. Ze vochten in het Siddim-dal bij de Dode Zee tegen de vier andere koningen.

HOOFDSTUK 5 – ABRAM REDT LOT EN ONTMOET EEN KONING-PRIESTER

GENESIS 14

9 Maar de vijf verloren, en ze moesten vluchten.

10 De twee koningen van Sodom en Gomorra vluchtten naar een gebied waar teer uit de grond komt. En daar kwamen ze met hun legers vast te zitten.

11 Toen de overwinnaars weggingen, namen ze alles mee uit Sodom en Gomorra, ook al het eten dat ze vonden.

12 En ook Lot namen ze mee, de neef van Abram, met al zijn bezittingen. Lot woonde namelijk in Sodom.

13 Er kwam een vluchteling uit Sodom bij Abram. Hij vertelde wat er gebeurd was. Abram woonde toen bij de eiken van Mamre.

14 Abram hoorde dat Lot gevangen was genomen. Hij verzamelde meteen alle slaven die konden vechten. Dat waren er 318.

15 Samen met zijn mannen achtervolgde Abram de vier koningen tot bij de stad Dan. Daar verdeelde hij zijn mannen in groepen. 's Nachts vielen ze de vier koningen van verschillende kanten aan. Ze wonnen de strijd.

16 Daarna achtervolgden ze de vier koningen nog tot de stad Choba, die ten noorden van Damascus ligt. Alles wat de vier koningen meegenomen hadden, nam Abram weer mee terug. Ook zijn neef Lot ging weer mee terug, met al zijn bezittingen, en met de vrouwen en de andere gevangenen.

16 Alles wat de vier koningen meegenomen hadden, nam Abram weer mee terug. Ook zijn neef Lot ging weer mee terug, met al zijn bezittingen, en met de vrouwen en de andere gevangenen.

17 Op de terugweg naar huis kwam Abram de koning van Sodom tegen. Dat gebeurde in het Sawe-dal (Koningsdal).

18 Ook Melchisedek was daar. Hij was koning van Salem, en priester van de allerhoogste God. Hij bracht brood en wijn mee voor Abram.

19 En hij zegende Abram. Hij zei: "Ik dank de allerhoogste God, die de hemel en de aarde gemaakt heeft. Want hij heeft ervoor gezorgd dat u de strijd gewonnen hebt. God zal u gelukkig maken, Abram."

HOOFDSTUK 5 – ABRAM REDT LOT EN ONTMOET EEN KONING-PRIESTER

GENESIS 14

17 Op de terugweg naar huis kwam Abram de koning van Sodom tegen. Dat gebeurde in het Sawe-dal, dat nu het Koningsdal heet.

18 Ook Melchisedek was daar. Hij was koning van Salem, en priester van de allerhoogste God. Hij bracht brood en wijn mee voor Abram.

19 En hij zegende Abram. Hij zei: "Ik dank de allerhoogste God, die de hemel en de aarde gemaakt heeft. Want hij heeft ervoor gezorgd dat u de strijd gewonnen hebt. God zal u gelukkig maken, Abram."

20 Abram gaf aan Melchisedek een tiende deel van alles wat hij meegenomen had van de overwonnen koningen.

21 De koning van Sodom zei tegen Abram: "Ik wil graag de mensen van Sodom meenemen. Verder mag u alles houden."

22 Maar Abram zei: "Nee, ik wil echt niets van uw bezit voor mezelf houden. Zo zeker als de Heer leeft! De Heer, de allerhoogste God, die de hemel en de aarde gemaakt heeft."

23 Ik wil zelfs geen riempje van een schoen en geen draad van een hemd hebben. Anders zegt u later dat u mij rijk gemaakt hebt. En dat wil ik niet.

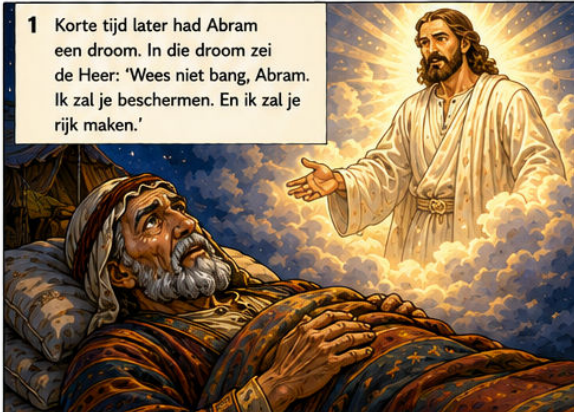
24 Nee, ik wil niets voor mezelf. Maar wel iets voor mijn vrienden Mamre, Aner en Eskol, en ook wat eten voor mijn slaven.'

HOOFDSTUK 6 – KIJK NAAR DE STERREN (GENESIS 15)

1-6 De Heer belooft Abram een kind

1 Korte tijd later had Abram een droom. In die droom zei de Heer: 'Wees niet bang, Abram. Ik zal je beschermen. En ik zal je rijk maken.'

2 Abram zei: 'Heer, mijn God, waarom wilt u mij rijk maken? U hebt me geen kinderen gegeven.'

3 Na mijn dood is al mijn bezit voor mijn knecht Eliëzer uit Damascus.'

4 Maar de Heer zei: 'Nee, je bezit is niet voor je knecht. Je zult een kind krijgen.'

5 Toen nam de Heer Abram mee naar buiten. 'Kijk eens naar de hemel,' zei de Heer. 'Tel de sterren eens, als je dat kunt. Zo veel nakomelingen zul je krijgen.'

6 Abram geloofde wat de Heer zei, en daarom vond de Heer Abram een goed mens.

5 'Kijk eens naar de hemel,' zei de Heer. 'Tel de sterren eens, als je dat kunt. Zo veel nakomelingen zul je krijgen.'

6 Abram geloofde wat de Heer zei, en daarom vond de Heer Abram een goed mens.

HOOFDSTUK 6 – KIJK NAAR DE STERREN (GENESIS 15)

7–11 De Heer belooft Abram het land Kanaän

7 De Heer zei ook tegen Abram: "Ik ben de Heer. Ik heb je uit Ur gehaald, uit het land Babylonië. Want ik wil het land Kanaän aan jou geven."

8 Abram zei: "Heer, mijn God, hoe kan ik weten of dat echt zal gebeuren?"

9 Toen zei de Heer: "Haal een koe, een geit, een schaap en twee duiven."

10 Abram haalde die dieren en bereidde ze voor op het offer. Alleen de duiven liet hij onbehandeld. De dieren legde hij tegenover elkaar.

11 Er kwamen roofvogels op de dode dieren af. Maar die werden door Abram weggejaagd.

OVERZICHT VAN DE SCÈNE

De Heer beloofde Abram een zoon en heel veel nakomelingen als sterren aan de hemel. Daarna beloofde Hij hem het land Kanaän. Als teken daarvan moest Abram een offer brengen. Maar Abram moest nog veel meer horen...

★ **Belangrijk:**
Abram gelooft de Heer. Hij gehoorzaamt. Hij bereidt het offer voor, ook al begrijpt hij nog niet alles. God maakt Zijn beloften waar.

SAMENVATTING VAN DEZE PAGINA

God belooft Abram het land Kanaän. Abram vraagt om zekerheid. God vraagt om een offer van dieren. Abram bereidt het offer voor en jaagt de roofvogels weg.

HOOFDSTUK 6 – KIJK NAAR DE STERREN (GENESIS 15)

12-21 ABRAM HOORT WAT ER GAAT GEBEUREN EN DE HEER SLUIT ZIJN VERBOND

12 Toen de zon bijna onderging, viel Abram in slaap. In zijn slaap werd hij vreselijk bang.

13 Toen zei de Heer tegen hem: 'Jij zult oud worden, en dan rustig sterven en begraven worden.'

14 Maar je moet weten dat je nakomelingen later in een ander land zullen wonen. Daar zullen ze vreemdelingen en slaven zijn. Ze zullen er onderdrukt worden, vierhonderd jaar lang.

15 Als die tijd voorbij is, zal ik de onderdrukkers straffen. En dan zullen je nakomelingen daar weggaan met heel veel bezit. Ze gaan weer terug naar Kanaän, maar pas na vier generaties.

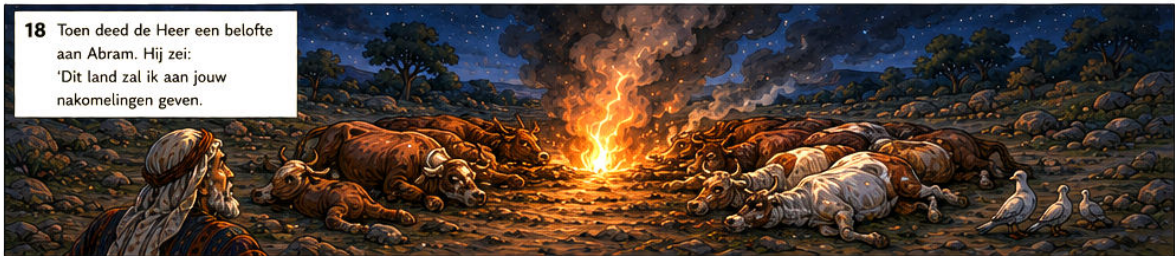
16 Dan zal ik de volken straffen die in Kanaän wonen, omdat ze veel slechte dingen gedaan hebben.'

17 Toen de zon onder was, zag Abram in zijn droom opeens een oven. Er kwam rook uit. Er was ook vuur, en dat vuur ging tussen de dode dieren door, die daar nog lagen.

18 Toen deed de Heer een belofte aan Abram. Hij zei: 'Dit land zal ik aan jouw nakomelingen geven.'

19-21 Het hele gebied van de rivier de Nijl tot de rivier de Eufraat is voor hen. Dat is het gebied waar nu de Kanaänieten en andere volken wonen.'

HOOFDSTUK 7 – HAGAR EN ISMAËL (GENESIS 16)

PAGINA 1 – DE GEBOORTE VAN ISMAËL EN HAGAR VLUCHT

1 Sarai en Abram kregen geen kinderen. Ze woonden intussen al tien jaar in Kanaän. Toen zei Sarai tegen Abram: "Je ziet dat de Heer mij geen kinderen gegeven heeft."

2 Je moet maar met mijn slavin slapen. Misschien kan zij dan een kind voor mij krijgen." De slavin van Sarai heette Hagar. Ze kwam uit Egypte.

3 Abram was het eens met het voorstel van Sarai. Toen stuurde Sarai Hagar naar Abram, en Hagar werd Abrams vrouw.

4 Hij sliep met haar en ze werd zwanger.

HAGAR VLUCHT VOOR SARAI

5 Sarai zei tegen Abram: "Jij bent hier verantwoordelijk voor! Ik heb je mijn slavin gegeven. Maar nu ze weet dat ze zwanger is, heeft ze helemaal geen respect meer voor mij. Laat de Heer beslissen of dat jouw schuld is of mijn schuld."

6 Abram zei: "Het is jouw slavin. Je moet zelf weten wat je met haar doet." Toen behandelde Sarai Hagar zo slecht, dat Hagar wegliep.

7 Hagar vluchtte naar de woestijn. Ze ging zitten bij een waterput langs de weg naar Sur. Een engel van de Heer zag haar daar zitten.

HOOFDSTUK 7 – HAGAR EN ISMAËL (GENESIS 16)

PAGINA 2 – EEN ENGEL STUURT HAGAR TERUG – HAGAR KRIJGT EEN ZOON

8 De engel vroeg: "Waar kom je vandaan, Hagar? En waar ga je naartoe?" Hagar zei: "Ik ben gevlucht, ik ben weggelopen bij Sarai."

9 Toen zei de engel: "Je bent de slavin van Sarai. Ga naar haar terug en doe wat zij zegt."

10 De engel van de Heer zei ook: "Ik heb gehoord hoe ongelukkig je bent. Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat niemand ze kan tellen."

11 Je bent nu zwanger en je zult een zoon krijgen. Die moet je Ismaël noemen.

12 Je zoon zal zo wild zijn als een wilde ezel. Hij zal altijd doen wat hij zelf wil. En hij zal met iedereen ruziemen, ook met zijn eigen familie."

13 Toen zei Hagar tegen de Heer: "U bent een God die mensen ziet. Ik heb gezien dat u mij ook ziet."

14 De put waar Hagar zat, wordt Lachai-Roi genoemd. Die put ligt tussen Kades en Bered.

15 Hagar kreeg een zoon. Abram noemde hem Ismaël.

16 Abram was 86 jaar toen Ismaël geboren werd.

HOOFDSTUK 8 – EEN NIEUWE NAAM EN EEN NIEUW TEKEN (GENESIS 17)

PAGINA 1 – ABRAM WORDT ABRAHAM (GENESIS 17:1-8)

1 Toen Abram 99 jaar oud was, kwam de Heer bij hem. De Heer zei: "Ik ben de machtige God. Blijf altijd dicht bij mij en doe wat goed is."

2 Dan beloof ik dat je heel veel nakomelingen zult krijgen."

3 Abram maakte een diepe buiging.

4-5 God ging verder: "Voortaan heet je niet meer Abram, maar Abraham. Ik beloof je dat er later heel veel volken van je zullen afstammen."

6 Ik zal je heel veel nakomelingen geven. Er zullen niet alleen veel volken van je afstammen, maar ook veel koningen.

7 Ik doe je een belofte die ook geldt voor je nakomelingen, en voor alle generaties na jou, voor altijd. Ik zal jouw God zijn en de God van je nakomelingen.

8 Je bent nu een vreemdeling in het land Kanaän. Maar ik zal dit hele land aan jou geven. Kanaän zal voor altijd het land van jou en je nakomelingen zijn. En ik zal ook hun God zijn."

HOOFDSTUK 8 – EEN NIEUWE NAAM EN EEN NIEUW TEKEN (GENESIS 17)

PAGINA 2 – HET TEKEN VAN HET VERBOND (GENESIS 17:9-14)

9-11 "Jij moet ook iets beloven," zei God tegen Abraham. "Je moet ervoor zorgen dat alle mannen en jongens besneden worden. Dat geldt voor jezelf en voor al je nakomelingen. Jullie moeten je voorhuid weg laten halen. Dat is een teken van de beloftes die wij elkaar nu doen."

12 Voortaan moet elke jongen besneden worden als hij acht dagen oud is. Niet alleen de jongens van je eigen familie, maar ook de zonen van je slaven.

13 De zonen die vanaf hun geboorte bij je zijn, en de zonen die je van vreemden gekocht hebt. Aan jullie lichaam zal altijd zichtbaar zijn dat wij elkaar iets beloofd hebben.

14 Mannen die niet besneden zijn, horen er niet bij. Die moeten weggestuurd worden. Want die houden zich niet aan deze afspraak.'

9-11 Dit teken is het verbond tussen ons. Ik zal jullie God zijn, en jullie zullen mijn volk zijn, nu en in alle generaties na jullie.

12 Het gaat om elke jongen, of hij nu in jullie familie geboren is of bij jullie hoort als slaaf. Hij moet op de achtste dag besneden worden.

13 Dit zal altijd op jullie lichaam te zien zijn: jullie horen bij het verbond dat wij met elkaar gesloten hebben.

14 Wie niet besneden is, maakt zich schuldig aan het verbreken van dit verbond. Hij zal uit het volk gezet worden.

Zo maakte God het teken van het verbond duidelijk aan Abraham en aan zijn hele huis.

HOOFDSTUK 8 – EEN NIEUWE NAAM EN EEN NIEUW TEKEN (GENESIS 17)

PAGINA 3 – SARA, ISAAK EN ISMAËL (GENESIS 17:15-27)

15 God zei verder tegen Abraham: "Sarai heet voortaan Sara."

16 Ik zal haar rijk en gelukkig maken. Ik zal haar een zoon van jou geven. En er zullen later volken en koningen van haar afstammen.'

17 Abraham maakte een diepe buiging. Maar hij lachte in zichzelf, want hij dacht: Hoe kan iemand van honderd nou een kind krijgen? En Sara is negentig. Hoe kan zij nog een kind krijgen?"

18 Abraham zei tegen God: "Laat al die dingen maar met Ismaël gebeuren. Dat kan toch ook?"

19 "Maar God zei: "Nee, Sara zal zelf een zoon van jou krijgen. Die zoon moet je Isaak noemen. Alles wat ik beloof, geldt voor Isaak. En die belofte geldt voor altijd, ook voor zijn nakomelingen."

20 Maar jij sprak over Ismaël. Ook Ismaël zal ik rijk en gelukkig maken. Ik zal hem veel nakomelingen geven. En er zullen twaalf belangrijke leiders van hem afstammen."

21 Maar alles wat ik jou eerder beloofd heb, geldt voor Isaak en zijn nakomelingen. Over een jaar wordt Isaak geboren. Dan krijgt Sara zelf een zoon."

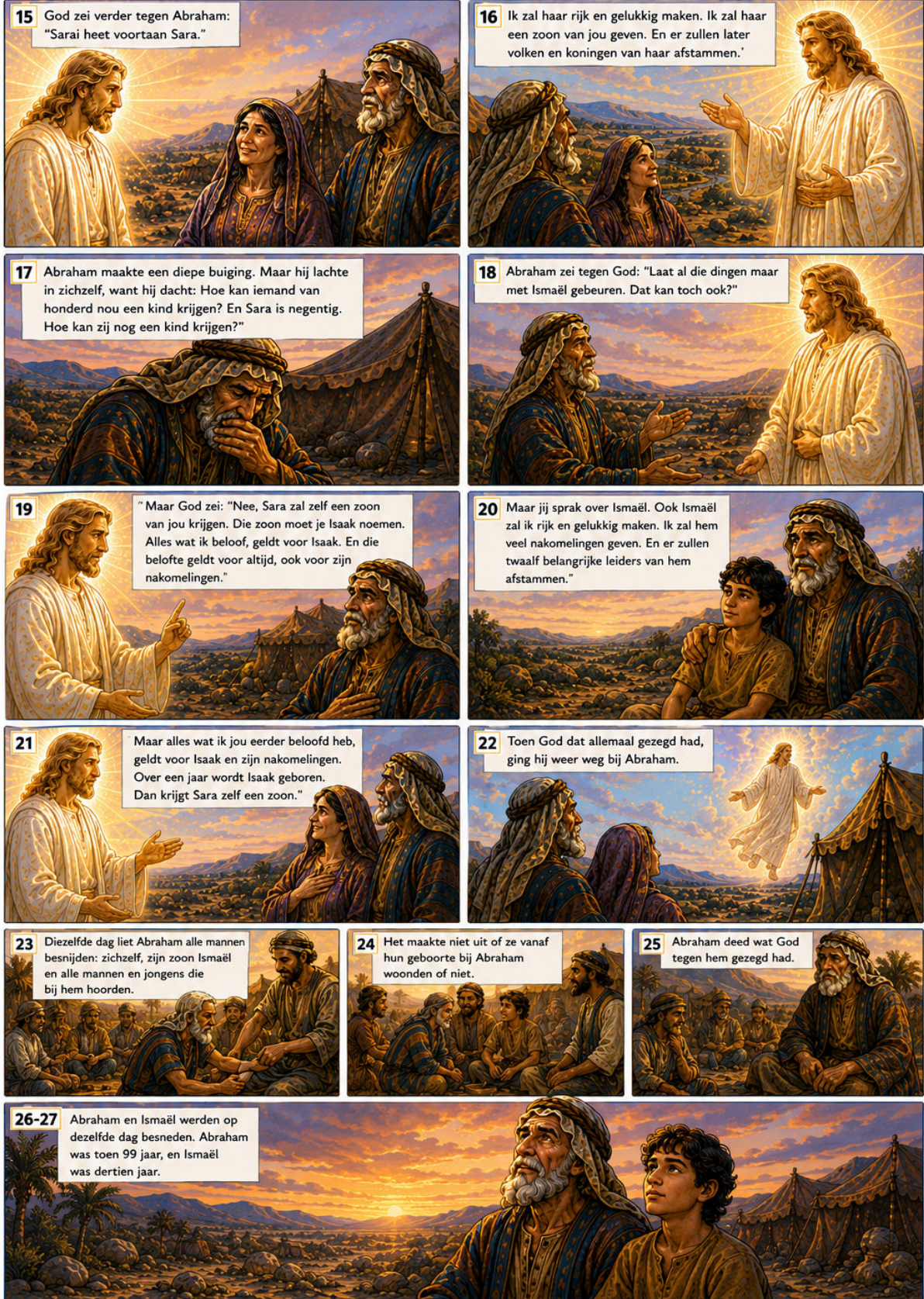
22 Toen God dat allemaal gezegd had, ging hij weer weg bij Abraham.

23 Diezelfde dag liet Abraham alle mannen besnijden: zichzelf, zijn zoon Ismaël en alle mannen en jongens die bij hem hoorden.

24 Het maakte niet uit of ze vanaf hun geboorte bij Abraham woonden of niet.

25 Abraham deed wat God tegen hem gezegd had.

26-27 Abraham en Ismaël werden op dezelfde dag besneden. Abraham was toen 99 jaar, en Ismaël was dertien jaar.

HOOFDSTUK 9 – DE DRIE BEZOEKERS BIJ MAMRE (GENESIS 18:1-8)

PAGINA 1 – ER KOMEN DRIE MANNEN BIJ ABRAHAM EN ABRAHAM GEEFT HEN EEN MAALTIJD (VERZEN 1-8)

1 Op een dag kwam de Heer weer bij Abraham. Dat gebeurde bij de eiken van Mamre. Abraham zat in de ingang van zijn tent. Het was midden op de dag en het was heel warm.

2 Opeens zag Abraham drie mannen staan. Hij liep vlug de tent uit naar hen toe.

3 Hij maakte een diepe buiging en zei: "Kom alstublieft met me mee. U bent mijn gast."

4 Ik zal wat water laten halen, dan kunt u uw voeten wassen. En rust hier maar uit onder de boom."

5 Het is goed dat u hier langsgekomen bent. Ik zal ook eten voor u halen. Dan krijgt u weer kracht om verder te gaan."

6 Abraham ging vlug de tent in. Hij zei tegen Sara: "Pak snel een zak fijn meel, maak deeg en bak brood."

7 Daarna liep hij vlug naar zijn dieren en hij zocht een mooi kalf uit. Hij zei tegen een knecht: "Maak een lekker stuk vlees klaar van dit kalf." De knecht ging snel aan het werk.

8 Toen het eten klaar was, haalde Abraham ook nog boter en melk. Hij bracht alles naar zijn gasten. Zij gingen eten en Abraham bleef bij hen onder de boom staan.

HOOFDSTUK 9 – DE DRIE BEZOEKERS BIJ MAMRE (GENESIS 18:1-15)

PAGINA 2 – OVER EEN JAAR KRIJGT SARA EEN ZOON (VERZEN 9-15)

9 Toen vroegen de mannen:
"Waar is uw vrouw Sara?"
"In de tent," zei Abraham.

10 Eén van de mannen was de Heer.
Hij zei: "Over een jaar kom ik terug.
Dan zal Sara een zoon hebben."

11 Sara stond vlakbij te luisteren,
bij de ingang van de tent.

12 Abraham en Sara waren allebei al heel oud.
Sara werd allang niet meer ongesteld.
Ze begon in zichzelf te lachen. Want ze dacht:
Hoe kan ik nog zwanger worden? Daar ben ik
veel te oud voor! En mijn man is ook al heel oud!

13 Maar de Heer zei tegen Abraham:
"Waarom lacht Sara? Waarom denkt ze
dat ze te oud is om een kind te krijgen?"

14 Voor mij is toch niets te moeilijk!
Over een jaar kom ik terug
en dan heeft Sara een zoon."

15 Sara schrok. "Ik heb niet
gelachen," zei ze. Maar de
Heer zei: "Jawel. Je hebt
wel gelachen."

God geeft Abraham en Sara een bijzondere belofte: Sara krijgt een zoon!

HOOFDSTUK 10 – ABRAHAM PLEIT VOOR SODOM (GENESIS 18:16–21)

PAGINA 1 – GOD VERTELT ZIJN PLAN AAN ABRAHAM (VERZEN 16–21): SODOM IS EEN SLECHTE STAD

HOOFDSTUK 10 – ABRAHAM PLEIT VOOR SODOM (GENESIS 18:16–33)

PAGINA 2 – ABRAHAM VRAAGT OF DE HEER SODOM WIL REDDEN (VERZEN 22–26)

HOOFDSTUK 10 – ABRAHAM PLEIT VOOR SODOM (GENESIS 18:16-33)

PAGINA 3 – ABRAHAM BLIJFT HET VRAGEN (VERZEN 27-33)

27-28 Toen zei Abraham:
"Ik ben maar een mens.
Ik mag helemaal niet zo
met u spreken. Maar ik
probeer het nog een keer.
Misschien zijn er maar
45 onschuldige mensen.
Gaat u dan de stad
verwoesten omdat er
vijf te weinig zijn?"

De Heer antwoordde:
"Ik zal de stad niet
verwoesten als er
45 onschuldige
mensen zijn."

29 Abraham ging nog verder:
"Misschien zijn er maar
veertig onschuldige mensen."
En de Heer antwoordde:
"Als het er veertig zijn,
zal ik de stad niet
verwoesten."

30 "Word toch niet boos, Heer,
als ik nog een vraag stel,"
zei Abraham. "Misschien zijn
er maar dertig onschuldige
mensen."
En de Heer antwoordde:
"Als het er dertig zijn,
zal ik de stad niet
verwoesten."

31 "Ik probeer het nog een keer,"
zei Abraham. "Misschien zijn
er maar twintig onschuldige
mensen."
En de Heer antwoordde:
"Als het er twintig zijn,
zal ik de stad niet
verwoesten."

32 Ten slotte zei Abraham:
"Word toch niet boos als ik
nog één keer iets vraag.
Misschien zijn er maar
tien onschuldige mensen."
De Heer antwoordde:
"Als het er tien zijn,
zal ik de stad niet
verwoesten."

33 Toen de Heer dat
gezegd had, ging
hij weg.
En Abraham
ging terug naar
huis.

HOOFDSTUK 11 – SODOM EN GOMORRA (GENESIS 19)

PAGINA 1 – LOT ONTVANGT DE TWEE ENGELEN (VERZEN 1-3)

HOOFDSTUK 11 – SODOM EN GOMORRA (GENESIS 19)

PAGINA 2 – DE MANNEN VAN SODOM (VERZEN 4-8)

4 Nog voordat Lot en zijn gasten gingen slapen, kwamen alle mannen uit de stad naar het huis van Lot. Ze kwamen van alle kanten, jonge en oude mannen.

5 Ze riepen: "Waar zijn die mannen die bij je logeren? Stuur ze naar buiten. Dan kunnen we ze eens lekker pakken!"

6 Lot ging naar buiten.

7 Hij deed de deur dicht en hij zei: "Maar mannen van Sodom! Zo iets kunnen jullie niet doen!"

8 "Luister, ik heb twee dochters. Die hebben nog nooit met een man geslapen. Die zal ik bij jullie brengen. Doe met hen wat je wilt, maar doe deze mannen niets. Zij zijn mijn gasten. Ik moet hen beschermen."

De mannen van Sodom bleven schreeuwen en eisten dat Lot hun de gasten zou uitleveren.

HOOFDSTUK 11 – SODOM EN GOMORRA (GENESIS 19)

PAGINA 3 – DE ENGELN GRIJPEN IN (VERZEN 9-14)

HOOFDSTUK 11 – SODOM EN GOMORRA (GENESIS 19)

PAGINA 4 – VLUCHT UIT SODOM (VERZEN 15-22)

15 Het begon al bijna licht te worden. De mannen zeiden tegen Lot: 'Vlug, opschieten. Ga weg met je vrouw en je twee dochters. Want deze slechte stad zal verwoest worden. Ga weg, anders zul je sterven.'

16 Lot aarzelde. Maar de mannen pakten hem en zijn vrouw en dochters bij de hand. Ze trokken hen mee de stad uit. Want de Heer wilde Lot redden.

17 Buiten de stad bleven ze staan. Eén van de mannen zei: 'Vlucht toch, want je leven is in gevaar! Vlucht de bergen in. Blijf nergens in het dal stilstaan en kijk niet om. Anders zul je sterven.'

18-20 Maar Lot zei: 'Ach heer, ¹⁹ik weet dat u het beste voor mij wilt. U hebt mijn leven gered. Maar de bergen zijn te ver. Dat haal ik niet en dan sterf ik toch nog. ²⁰Dat stadje daar is dichtbij, daar kan ik naartoe vluchten. Dan ben ik gered. In zo'n kleine stad ben ik toch wel veilig?'

21-22 De man zei: 'Goed. Dat stadje zal niet verwoest worden. ²²Vlucht daarheen. Maar snel, want ik kan Sodom niet verwoesten voordat jij in dat stadje bent.' Vanaf toen werd dat stadje Soar genoemd.

Lot en zijn gezin haasten zich naar Soar. Achter hen blijft Sodom branden.

HOOFDSTUK 11 – SODOM EN GOMORRA (GENESIS 19)

PAGINA 5 – DE HEER VERWOEST SODOM EN GOMORRA (VERZEN 23–29)

23

Lot kwam in Soar aan toen de zon opging.

24

Toen liet de Heer vuur uit de hemel neerkomen op Sodom en Gomorra.

24

Hij verwoestte die steden en het hele gebied eromheen.

25

Alle mensen daar stierven, en alles wat op het land groeide, ging dood.

26

De vrouw van Lot had onderweg achteromgekeken.

26

Toen was ze veranderd in een rots van zout.

27

Diezelfde ochtend ging Abraham naar de plek waar hij met de Heer gestaan had.

28

Hij keek naar Sodom en Gomorra en naar het gebied eromheen.

28

Hij zag dikke rookwolken. Het leek wel of het hele gebied een brandende oven was.

29

Maar God had Lot gered toen hij de steden verwoestte. Zo hield God rekening met Abraham.

HOOFDSTUK 12 – ANGST EN HALVE WAARHEDEN (GENESIS 20)

PAGINA 1 – ABRAHAM, SARA EN ABIMELECH (VERZEN 1–8)

1

Abraham vertrok uit Mamre met iedereen die bij hem hoorde. Hij ging naar de Negev-woestijn. Hij ging eerst tussen de steden Kades en Sur wonen. Later woonde hij een tijd in de stad Gerar.

2

Daar vertelde hij tegen iedereen dat zijn vrouw Sara zijn zus was.

3

Abimelech, de koning, hoorde dat. Hij wilde Sara wel als vrouw hebben, en hij liet haar naar zijn paleis halen.

4

Maar 's nachts kreeg Abimelech een droom. God zei in die droom: "Je zult sterven. Want je hebt deze vrouw bij je genomen in je paleis, maar ze is al getrouwd."

5

Abimelech had nog niet met Sara geslapen. Dus u hij zei: "Heer, u doodt toch geen onschuldige mensen? Abraham zei zelf dat ze zijn zus was. En zij zei dat ook. Ik kon niet weten dat het verkeerd was. Ik ben onschuldig."

6

"Dat weet ik," zei God. "Daarom heb ik ervoor gezorgd dat je niets verkeerd gedaan hebt. Want je hebt haar nog niet aangeraakt."

7

"Maar nu moet je haar terugsturen naar haar man. Hij is een profeet. Hij zal voor je bidden, en dan blijf je leven. Maar als je haar niet terugstuurt, zul je sterven. En iedereen die bij je hoort, zal dan ook sterven."

8

De volgende ochtend riep Abimelech zijn dienaren bij zich. Hij vertelde hun wat er gebeurd was. Ze schrokken erg.

HOOFDSTUK 12 – ANGST EN HALVE WAARHEDEN (GENESIS 20)

PAGINA 2 – ABRAHAM MOET UITLEG GEVEN (VERZEN 9–18)

9-10

Toen liet Abimelech Abraham bij zich komen. "Wat hebt u gedaan?" vroeg Abimelech. "U hebt ervoor gezorgd dat ik iets heel slechts gedaan heb. Iets dat absoluut niet mag. 10 Waarom hebt u dat gedaan? Ik heb u toch niet verkeerd behandeld? Waarom zei u dat Sara uw zus is?"

11

Abraham antwoordde: "Ik dacht: Misschien hebben ze hier geen eerbied voor God. Misschien vermoorden ze mij om mijn vrouw te krijgen."

12-13

Bovendien is Sara echt mijn zus. We hebben dezelfde vader, maar een andere moeder. Daarom kon ze toch mijn vrouw worden. 13 Later liet God mij rondtrekken, ver bij mijn familie vandaan. Toen zei ik tegen haar: 'Als we ergens komen, wil je dan zeggen dat ik je broer ben? Wil je dat voor mij doen?'

14-15

Toen gaf Abimelech Sara terug aan Abraham. Hij gaf hem ook schapen, geiten en koeien, en slaven en slavinnen. 15 En hij zei: "U kunt in mijn land gaan wonen waar u maar wilt."

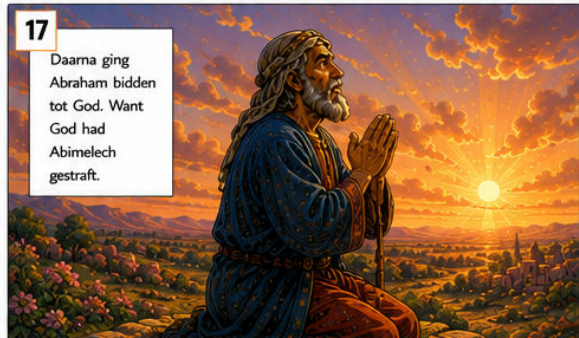
16

Tegen Sara zei hij: "Ik betaal uw broer 1000 zilverstukken. Dat bewijst dat u onschuldig bent. Dan gaat niemand slecht over u denken."

17

Daarna ging Abraham bidden tot God. Want God had Abimelech gestraft.

18

De vrouwen van Abimelech konden namelijk geen kinderen meer krijgen. Maar na Abrahams gebed zorgde God ervoor dat ze wel weer kinderen konden krijgen.

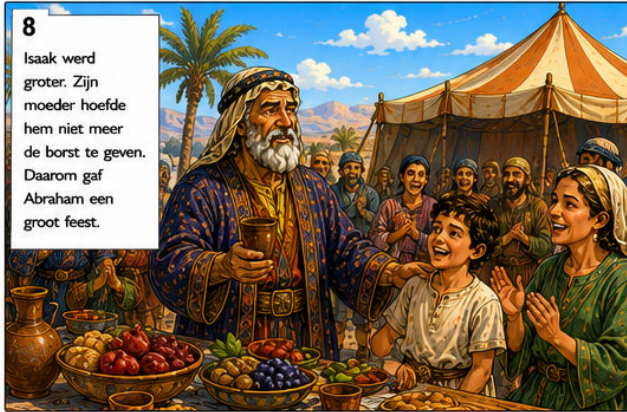
HOOFDSTUK 13 – EINDELIJK GEBOREN: ISAAK (GENESIS 21:1-7)

HOOFDSTUK 14 – HAGAR EN ISMAËL WEGGESTUURD (GENESIS 21:8-21)

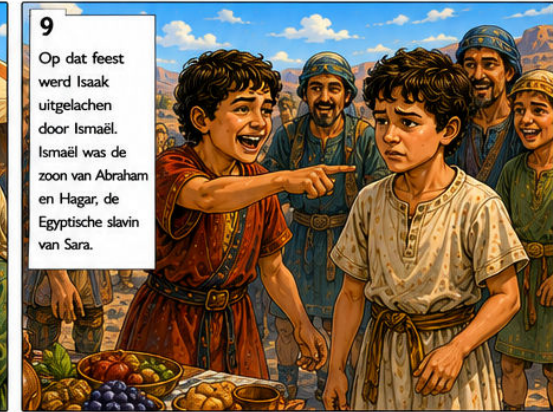
8

Isaak werd groter. Zijn moeder hoefde hem niet meer de borst te geven. Daarom gaf Abraham een groot feest.

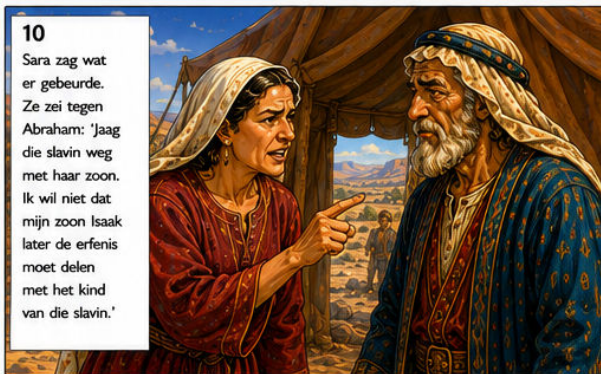
9

Op dat feest werd Isaak uitgelachen door Ismaël. Ismaël was de zoon van Abraham en Hagar, de Egyptische slavin van Sara.

10

Sara zag wat er gebeurde. Ze zei tegen Abraham: 'Jaag die slavin weg met haar zoon. Ik wil niet dat mijn zoon Isaak later de erfenis moet delen met het kind van die slavin.'

11

Abraham wilde Hagar en Ismaël niet wegsturen, want hij was Ismaëls vader.

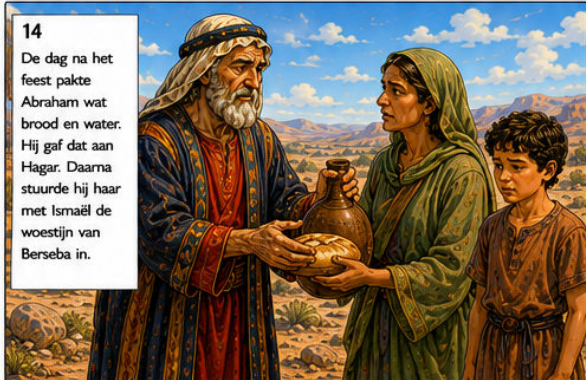
12-13

Maar God zei tegen Abraham: 'Maak je geen zorgen over Ismaël of over Hagar. Je moet doen wat Sara zegt. Alleen de kinderen van Isaak gelden later als jouw echte nakomelingen. Maar ook Ismaël is een kind van jou. Daarom zal ik zorgen dat er later ook een volk van Ismaël afstamt.'

14

De dag na het feest pakte Abraham wat brood en water. Hij gaf dat aan Hagar. Daarna stuurde hij haar met Ismaël de woestijn van Berseba in.

15-16

In de woestijn verdwaalden Hagar en Ismaël. Na een tijdje hadden ze geen water meer. Toen legde Hagar Ismaël onder een struik in de schaduw. Zelf ging ze een eindje verderop zitten. Want ze kon er niet tegen dat ze Ismaël zou zien sterven. Ze begon te huilen.

17-18

Maar God hoorde Ismaël roepen. De engel van God riep uit de hemel tegen Hagar: 'Wat is er, Hagar? Wees niet bang! God heeft Ismaël horen roepen. Ga naar Ismaël toe. Help hem overeind en houd hem goed vast. Ik zal hem kinderen geven, en er zal later een groot volk van hem afstammen.'

HOOFDSTUK 14 – HAGAR EN ISMAËL WEGGESTUURD (GENESIS 21:8-21)

19

Toen zorgde God ervoor dat Hagar een waterput zag. Ze liep naar de put, haalde water en gaf Ismaël te drinken.

20

Ismaël groeide op. Het ging goed met hem, want God zorgde voor hem. Hij werd jager.

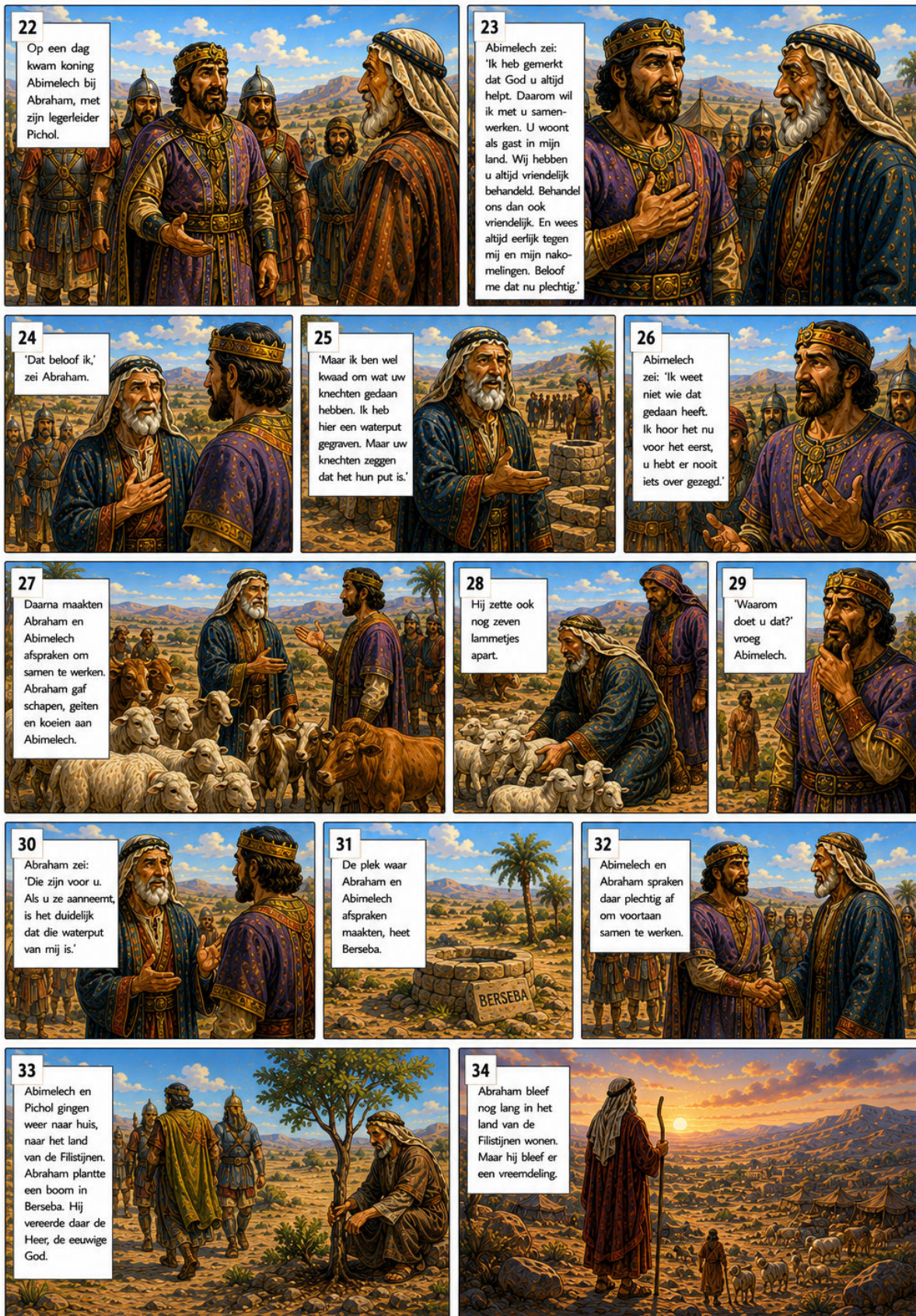

21

Hij ging in de woestijn van Paran wonen. En Hagar liet hem met een Egyptische vrouw trouwen.

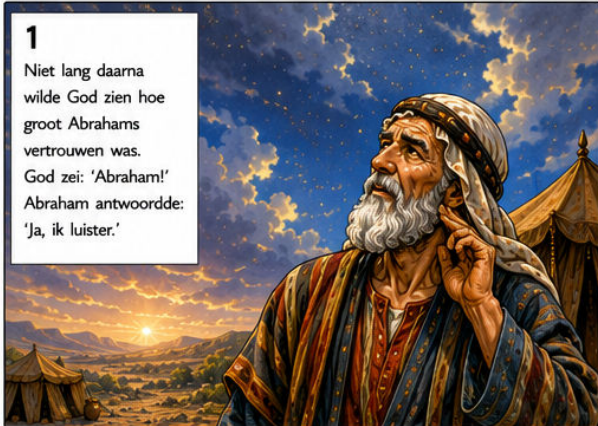
HOOFDSTUK 15 – EEN VERBOND BIJ BERSEBA (GENESIS 21:22-34)

HOOFDSTUK 16 – NEEM JE ZOON, JE ENIGE ZOON (GENESIS 22:1-19)

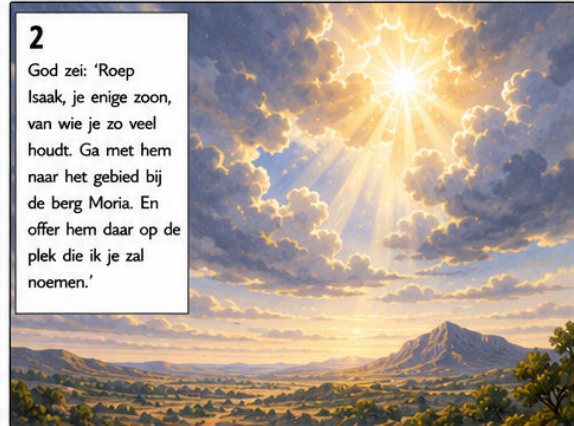
1

Niet lang daarna wilde God zien hoe groot Abrahams vertrouwen was. God zei: 'Abraham!' Abraham antwoordde: 'Ja, ik luister.'

2

God zei: 'Roep Isaak, je enige zoon, van wie je zo veel houdt. Ga met hem naar het gebied bij de berg Moria. En offer hem daar op de plek die ik je zal noemen.'

3

De volgende ochtend stond Abraham vroeg op. Hij maakte alles klaar voor de reis. Hij maakte een ezel klaar om de bagage te dragen. Hij hakte hout om een vuur te maken voor het offer. Hij riep twee knechten, en hij riep Isaak. Toen ging hij op weg, naar het gebied dat God genoemd had.

4

Op de derde dag van de reis zag Abraham in de verte de berg Moria.

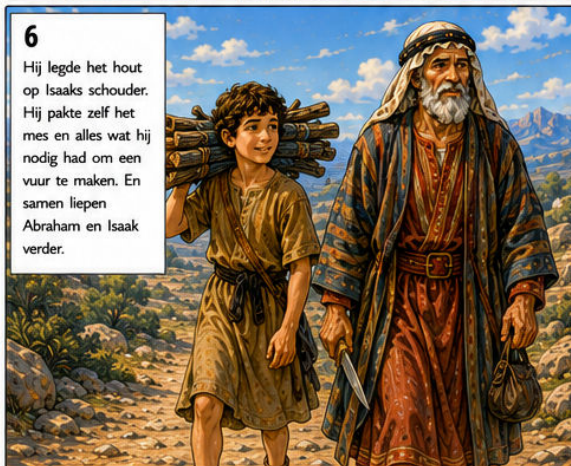
5

Hij zei tegen de knechten: 'Jullie moeten hier blijven met de ezel. Ik ga met de jongen verder. Wij gaan daar tot God bidden. Daarna komen we hier terug.'

6

Hij legde het hout op Isaaks schouder. Hij pakte zelf het mes en alles wat hij nodig had om een vuur te maken. En samen liepen Abraham en Isaak verder.

7

'Vader,' zei Isaak tegen Abraham. 'Ja, jongen, wat is er?' vroeg Abraham.

8

Isaak zei: 'We hebben hier vuur en hout, maar waar is het lam voor het offer?' Abraham antwoordde: 'God zal zelf voor een lam zorgen, jongen.' Toen gingen ze samen verder.

HOOFDSTUK 16 – NEEM JE ZON, JE ENIGE ZON (GENESIS 22:1-19)

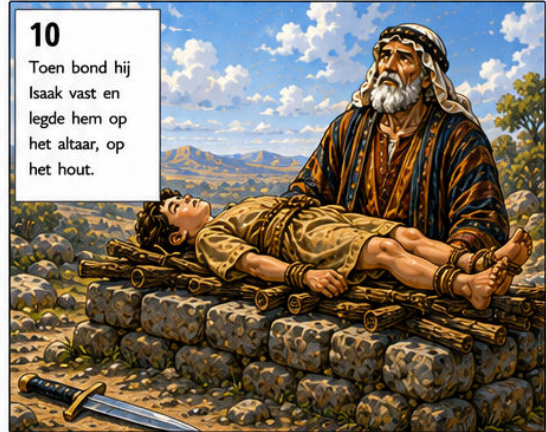
9

Abraham en Isaak kwamen op de plek die God genoemd had. Abraham bouwde daar een altaar. Daarna legde hij het hout op het altaar.

10

Toen bond hij Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout.

11

Op dat moment riep de engel van de Heer uit de hemel: 'Abraham! Abraham!'

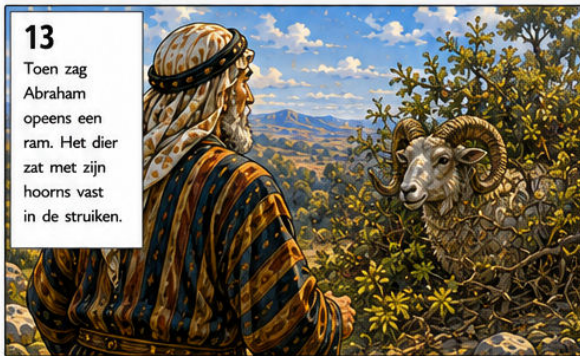
12

'Ja, ik luister,' zei Abraham. De Heer zei: 'Raak de jongen niet aan! Doe hem niets! Nu weet ik dat je mij vertrouwt en eerbied voor mij hebt. Want je was bereid je enige zoon aan mij te geven.'

13

Toen zag Abraham opeens een ram. Het dier zat met zijn hoorns vast in de struiken.

13

Abraham pakte de ram en offerde hem in plaats van zijn zoon.

14

Abraham noemde die plek 'De Heer zal voor ons zorgen'. Daarom zeggen de mensen nog steeds: 'Op de berg van de Heer zal God voor ons zorgen.'

HOOFDSTUK 16 – NEEM JE Zoon, JE ENIGE Zoon (GENESIS 22:1-19)

15

De engel van de Heer sprak nog een keer vanuit de hemel tegen Abraham.

16-17

De Heer zei: 'Je was bereid je enige zoon aan mij te geven. Daarom beloof ik je plechtig dat ik je rijk en gelukkig zal maken. Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat niemand ze kan tellen.'

16-17

Net zoals je de sterren aan de hemel en het zand bij de zee niet kunt tellen. Je nakomelingen zullen de baas zijn over hun vijanden.

18

En als de volken op aarde elkaar geluk toewensen, zullen ze zeggen: 'Ik hoop dat je net zo gelukkig wordt als de nakomelingen van Abraham.'

18

Dat alles beloof ik je omdat je gedaan hebt wat ik vroeg.'

19

Toen ging Abraham terug naar de knechten.

19

Samen gingen ze weer naar Berseba. En daar bleef Abraham wonen.

HOOFDSTUK 17 – SARA STERFT (GENESIS 23:1-9)

1 Sara leefde 127 jaar.

2 Toen stierf ze in de plaats Kirjat-Arba, in het land Kanaän. Die plaats heet tegenwoordig Hebron.

3 Toen het tijd was om Sara te begraven, ging Abraham naar de Hethieten. Die woonden toen in Kanaän. **4** Hij zei tegen hen: 'Mijn vrouw is gestorven en ik wil haar begraven. Maar ik ben een vreemdeling, ik bezit geen grond in jullie land. Daarom wil ik graag een graf van jullie kopen.'

5 De Hethieten zeiden: **6** 'Luister. U bent voor ons een heel belangrijke man. En we weten dat God u beschermt. U kunt gerust uw vrouw begraven. En u kunt van ons het beste graf krijgen dat we hebben. Niemand zal u dat weigeren.'

7 Abraham maakte een diepe buiging voor de Hethieten die daar land hadden.

8 Hij zei: 'Jullie vinden het dus goed dat ik mijn vrouw begraaf in jullie land? Dan wil ik graag een eigen graf kopen.'

9 Aan de rand van het land van Efron, de zoon van Sochar, ligt een grot. Dat is de grot van Machpela. Die wil ik graag kopen voor de volle prijs. Willen jullie Efron vragen of hij dat goedvindt?'

HOOFDSTUK 17 – SARA STERFT (GENESIS 23:10-20)

10 Efron was zelf ook aanwezig bij de stadspoort. Hij antwoordde, en iedereen kon het horen:

11 'Geen sprake van! Ik geef het u cadeau, waar iedereen bij is. U krijgt dat stuk land en die grot van mij. Dan kunt u daar uw vrouw begraven.'

12 Abraham maakte weer een diepe buiging.

13 Hij zei tegen Efron: 'Maar luister alstublieft naar wat ik voorstel. Ik wil betalen voor die grond. Ik wil de prijs geven die de grond waard is. Neemt u dat geld toch van mij aan. En laat mij dan daar mijn vrouw begraven.'

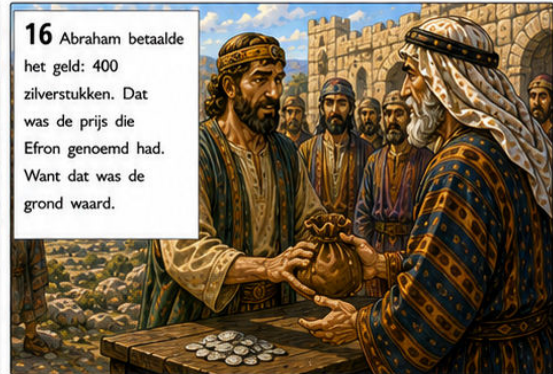
14 Toen zei Efron:

15 'Die grond is 400 zilverstukken waard. Dat is niet veel voor u of voor mij. U kunt er dus gerust uw vrouw begraven.'

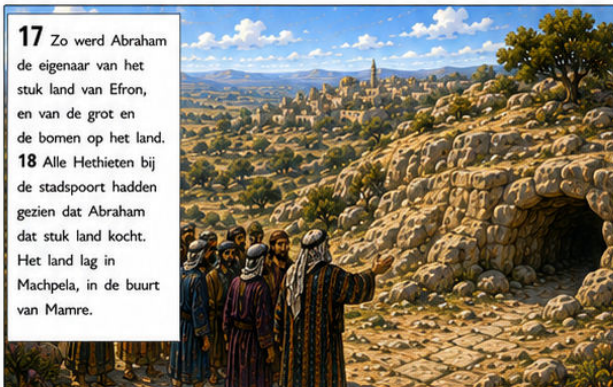
16 Abraham betaalde

het geld: 400 zilverstukken. Dat was de prijs die Efron genoemd had. Want dat was de grond waard.

17 Zo werd Abraham de eigenaar van het stuk land van Efron, en van de grot en de bomen op het land.

18 Alle Hethieten bij de stadspoort hadden gezien dat Abraham dat stuk land kocht. Het land lag in Machpela, in de buurt van Mamre.

19 Daarna ging

Abraham zijn vrouw Sara begraven. Hij begroef haar in de grot op het land in Machpela, dicht bij Mamre. Daar ligt nu de stad Hebron, in het land Kanaän.

20 Voortaan was Abraham dus de eigenaar van een stuk grond van de Hethieten en van de grot op die grond. Vanaf toen had hij een eigen graf.

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:1-9)

1

Abraham was intussen heel oud. Hij was rijk en gelukkig. Daar had de Heer voor gezorgd.

2-4

Op een dag riep Abraham zijn oudste knecht, die de leiding had over zijn huis en zijn bezit. Abraham zei tegen hem: 'Je moet me iets belangrijks beloven. 3 Beloof het me, zo zeker als de Heer leeft, de God van hemel en aarde! Ik wil dat je een vrouw zoekt voor mijn zoon Isaak. 4 Maar het mag geen vrouw uit Kanaän zijn, het land waar we nu wonen. Ga naar het land waar ik vandaan kom. Daar woont mijn familie. Beloof me dat je daar een vrouw voor mijn zoon zoekt.'

5

De knecht zei: 'Misschien wil die vrouw niet met mij meegaan. Moet ik uw zoon dan naar het land brengen waar u vandaan komt?'

6-7

'Nee,' zei Abraham. 'Je mag mijn zoon absoluut niet naar dat land brengen. 7 De Heer, de God van de hemel, wilde dat ik daar wegging. Hij haalde mij weg bij mijn familie en uit mijn geboorteland. Hij heeft me plechtig beloofd dat hij dit land, Kanaän, aan mijn nakomelingen zal geven. 7b Daarom zal de Heer je helpen. Hij zal een engel vooruitsuren, zodat je daar zeker een vrouw voor mijn zoon zult vinden.'

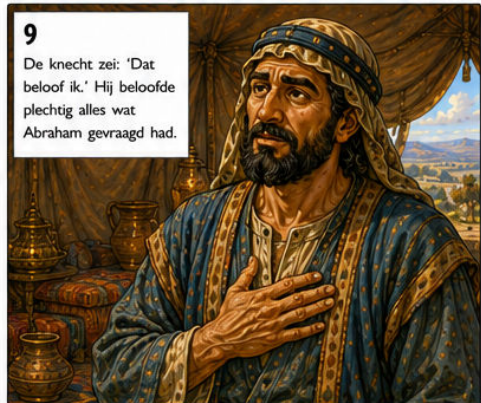
8

Misschien wil de vrouw niet met je meegaan. Dan hoeft je je niet langer aan je belofte te houden. Maar je mag mijn zoon absoluut niet naar dat land brengen.'

9

De knecht zei: 'Dat beloof ik.' Hij beloofde plechtig alles wat Abraham gevraagd had.

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:10-14)

10 De knecht ging op weg, met tien kamelen en met allerlei dure geschenken die Abraham hem meegegeven had. Hij ging naar het gebied van Aram-Naharain, naar de stad waar Nachor woonde, de broer van Abraham.

11 Toen de knecht aankwam, stopte hij bij een waterput dicht bij de stad. Daar konden de kamelen water drinken. Het was bijna avond. Dan kwamen de vrouwen altijd water halen bij de put.

12 Toen zei de knecht: 'Heer, God van mijn meester Abraham. Wees goed voor mijn meester, en laat alles vandaag goed gaan.'

13 Ik sta nu bij de put. Straks komen de meisjes uit de stad water halen.

14 Ik zou graag willen dat het volgende gebeurt. Ik zal straks aan één van die meisjes vragen of ik wat water uit haar waterkruik mag drinken.

Zij moet dan zeggen: 'Natuurlijk. Ik zal ook uw kamelen water geven.'

Als ze dat zegt, dan is zij de vrouw voor Isaaak.

Dan weet ik dat u die vrouw uitgekozen hebt.

En dat u goed bent voor mijn meester.'

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:15-20)

15 Meteen nadat de knecht dat gezegd had, kwam Rebekka eraan. Ze had een waterkruik op haar schouder. Rebekka was een dochter van Betuel. En Betuel was een zoon van Milka, die getrouwd was met Abrahams broer Nachor.

16 Rebekka was jong en heel mooi. Ze had nog nooit met een man geslapen.

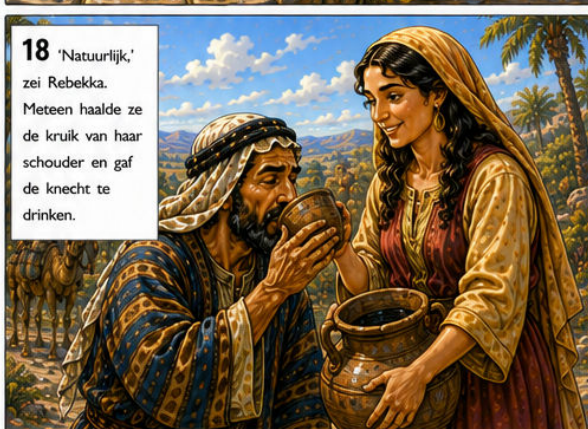
Rebekka liep naar de waterput. Ze vulde haar kruik met water.

17 De knecht liep vlug naar haar toe en vroeg: 'Mag ik alsjeblieft wat water uit je kruik?'

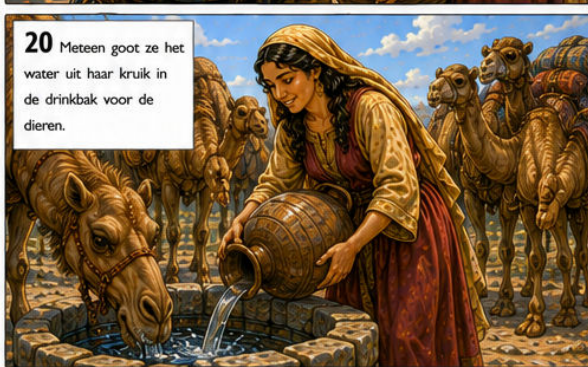
18 'Natuurlijk,' zei Rebekka. Meteen haalde ze de kruik van haar schouder en gaf de knecht te drinken.

19 Toen hij genoeg gedronken had, zei ze: 'Ik zal ook water halen voor uw kamelen. Ik zal zorgen dat ze genoeg te drinken hebben.'

20 Meteen goot ze het water uit haar kruik in de drinkbak voor de dieren.

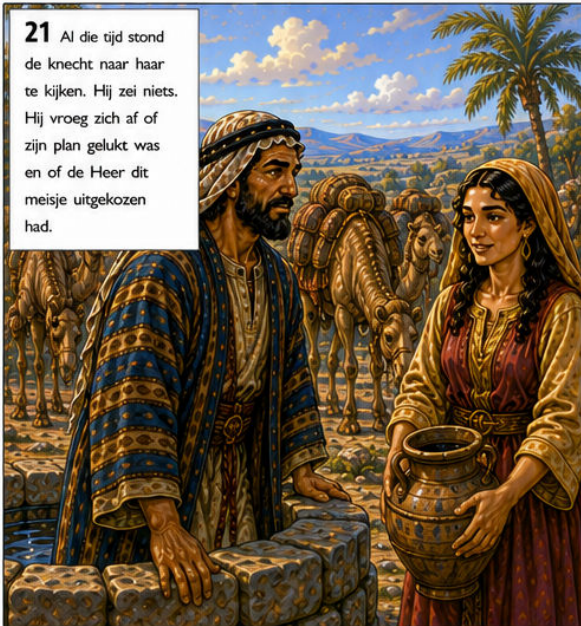

En vlug liep ze naar de put om water te halen voor alle kamelen.

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:21-27)

21 Al die tijd stond de knecht naar haar te kijken. Hij zei niets. Hij vroeg zich af of zijn plan gelukt was en of de Heer dit meisje uitgekozen had.

22 De kamelen hadden genoeg gedronken. De knecht haalde een prachtige gouden ring uit zijn bagage. Hij pakte ook twee zware gouden armbanden.

23 'Vertel me eens,' zei hij tegen Rebekka. 'Wie is je vader? En zouden mijn mannen en ik vannacht bij jullie thuis kunnen slapen?'

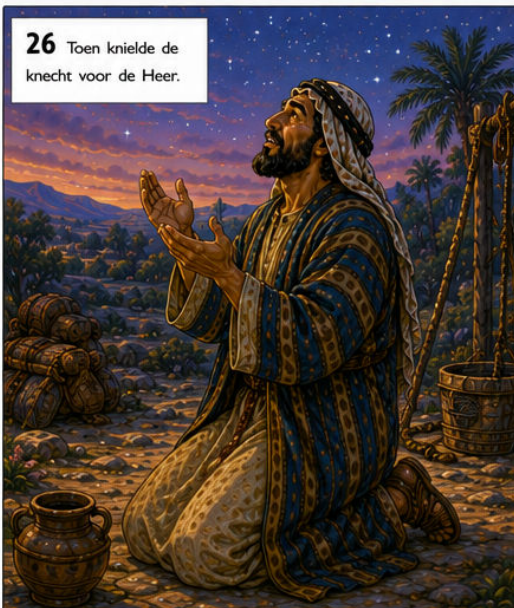

24 'Mijn vader is Betuel,' zei Rebekka. 'Dat is de zoon van Milka en Nachor.'

25 U kunt wel bij ons slapen. We hebben genoeg ruimte. En voor de dieren is er genoeg te eten, en stro om op te liggen.'

26 Toen knielde de knecht voor de Heer.

27 Hij zei: 'Ik dank u, Heer, God van mijn meester Abraham. U hebt aan Abraham gedacht en u bent goed voor hem geweest. Want u hebt mij naar de familie van Abraham gebracht.'

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:28-36)

28 Rebekka rende naar huis en vertelde aan haar moeder wat er gebeurd was.

29-30 Rebekka's broer Laban was er ook. Hij hoorde wat de knecht tegen haar gezegd had. En hij zag de ring en de armbanden die Rebekka gekregen had. Toen liep hij vlug de stad uit naar de waterput. Daar stond de knecht nog met zijn kamelen.

31 Laban zei tegen de knecht: 'De Heer heeft onderweg voor u gezorgd. Kom nu met mij mee. Waarom zou u buiten blijven? Ik heb mijn huis al voor u in orde gemaakt. En er is ook plaats voor de kamelen.'

32 De knecht ging met Laban mee naar huis. Laban haalde de bagage van de kamelen af. Hij gaf ze eten, en stro om op te liggen.

De knecht kreeg water om zijn voeten te wassen. En ook de mannen die bij hem waren, konden hun voeten wassen.

33 Daarna werd er eten klaargezet. Maar toen zei de knecht: 'Voordat ik ga eten, wil ik vertellen waarom ik hier ben.' Laban zei: 'Vertel het maar.'

34-36 De knecht zei: 'Ik ben een knecht van Abraham. **35** De Heer heeft mijn meester Abraham heel rijk gemaakt. Mijn meester heeft schapen, geiten en koeien, kamelen en ezels, zilver en goud, en slaven en slavinnen. **36** Hij heeft ook een zoon. Die is geboren toen Sara, zijn vrouw, al heel oud was. Mijn meester heeft al zijn bezittingen aan die zoon gegeven.'

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:37-48)

37 Ik moest mijn meester iets plechtig beloven. Hij zei tegen mij: 'Je moet een vrouw zoeken voor mijn zoon. Maar het mag geen vrouw uit Kanaän zijn, uit het land waar we nu wonen.'

38 Je moet naar mijn familie gaan. En daar moet je een vrouw voor mijn zoon zoeken.'

39 Ik zei: 'Misschien gaat die vrouw niet met mij mee.'

40 Toen zei mijn meester: 'Ik heb altijd gedaan wat de Heer wil. Daarom zal de Heer een engel met je meesturen. Hij zal zorgen dat je een vrouw vindt bij mijn familie.'

41 Maar misschien wil de familie de vrouw niet laten gaan. Dan hoef je je niet langer aan je belofte te houden.'

42-44 Vandaag kwam ik bij de waterput hier.

Ik vroeg of God mij wilde helpen. Ik zei: 'Heer, God van mijn meester Abraham,

43 ik sta nu bij de put. Laat het volgende gebeuren. Ik zal straks om drinken vragen aan een jonge vrouw die water komt halen.

44 Als ze mij water geeft en ook mijn kamelen, dan is zij de vrouw die u uitgekozen hebt. Dan is zij de vrouw voor de zoon van mijn meester.'

45-46 Meteen nadat ik in mezelf gezegd had, kwam Rebekka eraan. Ze had een waterkruik op haar schouder. Ze liep naar de put en pakte water.

46 Ik vroeg om water, en meteen haalde ze de kruik van haar schouder. Ze zei: 'Drink maar wat. Ik zal ook de kamelen laten drinken.' Ik dronk water, en de kamelen kregen water.

47 Toen vroeg ik: 'Wie is je vader?'

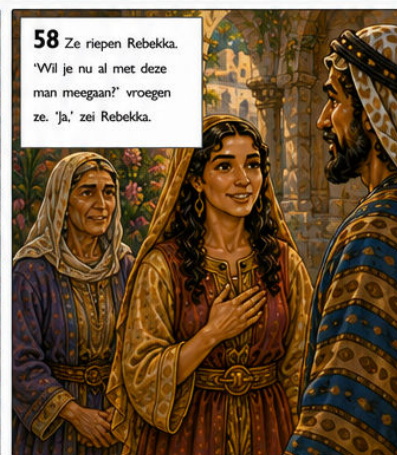
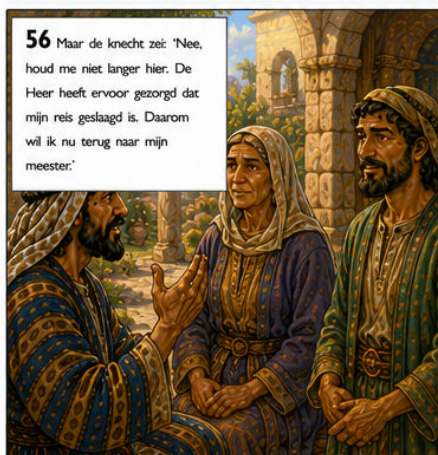
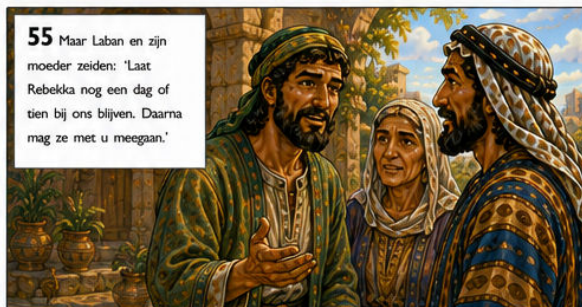
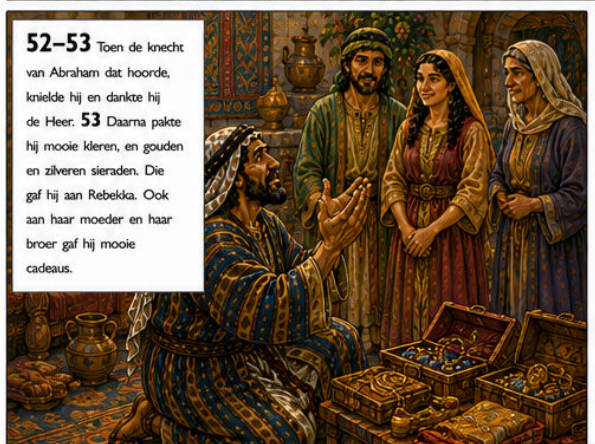
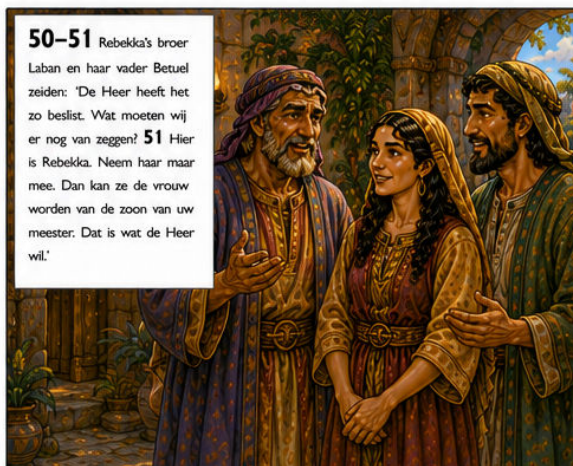
En zij zei: 'Mijn vader is Betuel. Dat is de zoon van Milka en Nachor.' Toen gaf ik haar een ring en armbanden.

48 Ik knielde en ik dankte de Heer, de God van mijn meester Abraham. Want hij had mij naar de broer van mijn meester gebracht. Zo had ik een vrouw gevonden voor de zoon van mijn meester.'

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAC (GENESIS 24:49-58)

HOOFDSTUK 18 – EEN VROUW VOOR ISAAK (GENESIS 24:59-67)

59 Toen nam de familie afscheid van Rebekka en van Abrahams knecht en zijn mannen. De vrouw die vroeger voor Rebekka gezorgd had, ging ook mee.

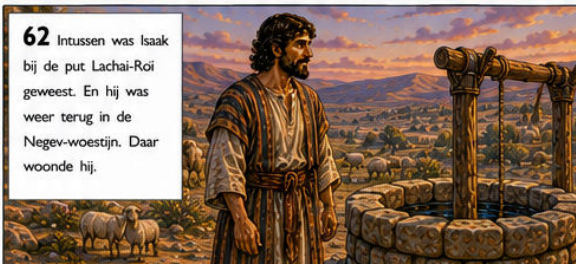
60 De familie wenste Rebekka geluk. Ze zeiden: 'Zusje, we hopen dat je kinderen krijgt en ontelbaar veel nakomelingen. En dat je nakomelingen sterker zullen zijn dan hun vijanden.'

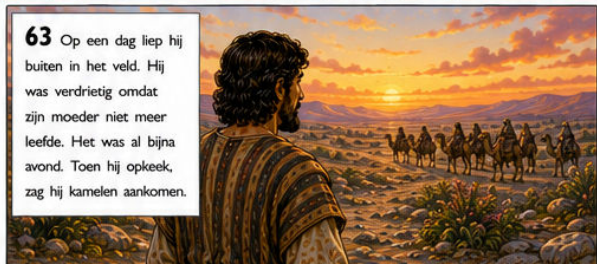
61 Rebekka en haar slavinnen gingen op hun kamelen zitten. Ze reden achter de knecht van Abraham aan. Zo ging de knecht op weg naar huis, met Rebekka.

62 Intussen was Isaak bij de put Lachai-Roi geweest. En hij was weer terug in de Negev-woestijn. Daar woonde hij.

63 Op een dag liep hij buiten in het veld. Hij was verdrietig omdat zijn moeder niet meer leefde. Het was al bijna avond. Toen hij opkeek, zag hij kamelen aankomen.

64 Op dat moment keek ook Rebekka op. Ze zag Isaak en sprong snel van haar kameel.

65 Ze vroeg aan de knecht: 'Wie is die man die daar aankomt?' De knecht zei: 'Dat is Isaak, mijn meester.' Toen deed Rebekka haar sluier voor haar gezicht.

66 De knecht vertelde aan Isaak alles wat hij gedaan had.

67 Isaak nam Rebekka mee naar de tent van Sara, zijn moeder. Rebekka werd zijn vrouw. Isaak ging veel van Rebekka houden. Daardoor was hij niet meer zo verdrietig over de dood van zijn moeder.

HOOFDSTUK 19 – ABRAHAM STERFT

Het einde van Abrahams leven

Abraham krijgt nog meer zonen

1 Na de dood van Sara vond Abraham een andere vrouw. Zij heette Ketura.

2 Ze kreeg zes zonen: Zimran, Joksan, Medan, Midjan, Jisbak en Suach.

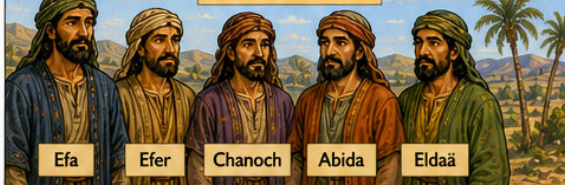
3 De zonen van Joksan waren: Seba en Dedan. Van Dedan stammen de Assurieten af, de Letusieten en de Leumieten.

4 De zonen van Midjan waren: Efa, Efer, Chanoch, Abida en Eldaä. Dat waren dus allemaal nakomelingen van Ketura.

Zonen van Joksan

Zonen van Midjan

5 Abraham gaf voor zijn dood al zijn bezit aan Isaak, de zoon van Sara.

6 Aan de zonen van zijn andere vrouwen gaf hij geschenken. Daarna stuurde hij hen weg, ver bij zijn zoon Isaak vandaan. Hij stuurde hen naar het land Kedem in het oosten.

Abraham sterft

7 Abraham leefde 175 jaar.

8 Toen stierf hij. Hij was heel oud, en hij had een lang en goed leven gehad.

9 Zijn zonen Isaak en Ismaël begroeven hem in de grot van Machpela, dicht bij Mamre. Die grot lag op het land van Efron, de zoon van de Hethiet Sochar.

10 Abraham had dat stuk land van Efron gekocht. Daar had hij zijn vrouw Sara begraven. Nu werd Abraham er ook begraven.

11 Na Abrahams dood ging Isaak bij de put Lachai-Roi wonen. God maakte hem rijk en gelukkig.

NAWOORD HET LEVEN VAN ABRAHAM

Abraham was een bijzonder man. God koos hem uit om deel te zijn van Zijn plan. Abraham luisterde naar God en geloofde Hem. Kijk nog eens mee naar zijn leven!

1. GOD RIEP ABRAHAM

God zei tegen Abraham: 'Ga weg uit je land en familie. Ik zal je zegenen. Ik zal jou tot een groot volk maken.' Abraham gehoorzaamde.

2. ABRAHAM GELOOFDE GOD

God deed beloftes aan Abraham. Dat hij veel nakomelingen zou krijgen en een groot land zou bezitten. Abraham geloofde, ook als het moeilijk was om te begrijpen.

3. ABRAHAM WAS EEN VRIEND VAN GOD

Abraham sprak met God. Hij luisterde naar God en deed wat God goed vond. Hij bad voor andere mensen, zoals voor Lot en voor de mensen van Sodom.

4. ABRAHAM GAF NIET OP

Abraham kreeg te maken met moeilijke situaties. Zoals hongersnood, problemen met anderen en lange jaren van wachten. Maar hij bleef God vertrouwen.

5. ABRAHAM KREEG EEN ZON: ISAAK

God gaf Abraham en Sara een zoon, Isaak. Dat was een wonder! Abraham was heel blij en dankbaar.

6. ABRAHAM WAS BEREID OM TE GEVEN

God vroeg Abraham om Isaak op te offeren. Abraham gehoorzaamde, omdat hij God vertrouwde. God stopte hem op het laatste moment. Abraham had een groot geloof.

7. ABRAHAM ZORGDE VOOR ANDEREN

Abraham ontving bezoekers met open armen. Hij deelde wat hij had en zorgde goed voor anderen.

8. ABRAHAM ZAG DE BELOFTES IN VERVULLING

Isaak trouwde met Rebekka. Abraham zag de nieuwe generatie ontstaan. Gods beloften kregen steeds meer vorm.

9. ABRAHAM OVERLEED IN VREDE

Abraham leefde 175 jaar. Hij stierf als een oud en wijs man. Hij wist: God houdt Zijn beloften.

WAT KUNNEN WIJ LEREN?

- ♥ Vertrouw op God, ook als je niet weet hoe het zal gaan.
- ★ Luister naar God en doe wat Hij zegt.
- 👤 Zorg voor anderen en deel wat je hebt.
- 👑 God is trouw en houdt Zijn beloften!

Abraham was een voorbeeld van geloof. Hij geloofde in de God die alles kan. Zijn leven laat ons zien: God heeft een plan met ieder van ons!

Dank U, God, voor Abraham en voor Uw grote trouw!